

תמלול הישיבה שהתקיימה בכנסת ביום 24 לאוקטובר 2006 בנושא :
מצב אקטואלי במדינות הנורדיות (דנמרק, נורווגיה שוודיה ופינלנד) והתמודדותן מול תופעת
הסחר בנשים זרות לזנות והזנות ובעיקר סוגיית הלקוח
מרצה ומהלת דיון: דורית אוטזן, נשיאת הפדרציה האבוליסיוניסטית הבינלאומית ועומדת
בראש רדן (REDEN) ארגון ארצי בדנמרק שמטפל בנשים בזנות ובהתמודדות כללית בתופעת
הזנות כבר יותר משלשים שנים.

הדוברת ומנחת הדיון: דורית אוטזן. דנמרק
רחל גרשוני – משרד המשפטים
ענת חולתא – פרקליטות המדינה
דינה דומיניץ – לשכה משפטית משרד הפנים
הילה טנא – היחידה להסכמים בינ"ל, משרד המשפטים
אסנת כהן ליפשיץ – משרד המשפטים
אסנת כהן – סטודנטית, משרד המשפטים
אדווה כהן – היחידה להסכמים בינ"ך משרד המשפטים
שרה מקיסטה – מרפאת לוינסקי – משרד הבריאות
לאה גרינפטר גולד – מכון תודעה
ריטה חייקין – אשה לאשה- מרכז פמיניסטי חיפה
לידיה ניקיטין – מרכז "שיקום" חיפה
יהודית אילני – "החצר הנשית"
עדי לוינגר – מוקד סיוע לעובדים זרים
אפרת רותם – מוקד סיוע לעובדים זרים
עידן חלילי – מוקד סיוע לעובדים זרים

נקודות עיקריות שעלו בדיון:

- ב 2006-8 תכנית פעולה בקופנהגן : יוצאים לקמפיין בשבוע ע 45 של שנת 2006 בקמפיין מיוחד שמיועד להעלאת מודעות אצל הגברים שקונים נשים – הקמפיין ילווה במודעות על האוטובוסים בכל העיר . יהיו שלטים של פנים של גבר וטקסט שיגיד – עבורו זה מין עבור ליאנה ויאנה זה אלימות כי אתה משלם. עוד פוסטר עם חמש סיבות למה לא לקנות זנות ומתחת יצויין – קופנהאגן – עור חפשית מזנות. זה קמפיין שיישלח באמייל לכל תושבי קופנהאגן ולכל המשרדים. עד היום הוחלט שאנשי פוליטיקה והמגזר הציבורי אינם יכולים לבחור מלון ללינה אם אינו חופשי מזנות. גם קיים קו חם לגברים שיכולים להתקשר ולדבר . גברים שמכורים לזנות. נפתחות קבוצות תמיכה לגברים לקוחות של זנות על פי מודל שוודי שקיים כבר 20 שנה (CAST).
- נערך מחקר בדנמרק בשנת 2005 בנושא הביקוש. זה מחקר ראשון שנערך לאחר שלא נגעו בנושא ב 25 השנים האחרונות. במחקר נשאלו 6,420 גברים מהאוכלוסיה (ללא קשר עם היותם או לא לקוחות) על תופעת הזנות. המחקר מראה כי 68% מהגברים שקונים שירותי מין חיים עם בת זוג. 60% מבין כל הגברים שנשאלו בסקר טענו שאם יקנו או לא שירותי מין זו לא השאלה – עצם העובדה שזו אפשרות פותחת פתח לקנייתם. המחקר מצא כי יש התפלגות גיל וגברים מבוגרים שיודעים כי נשים הן למכירה ובעיקר כי יש אפשרות לקנות אכן קונים.

- רואים שינוי בחשיבה בין גברים מבוגרים וגברים צעירים. גברים צעירים חושבים שסחר בנשים זה לא בסדר. והם לא רואים שקניית שירותי מין הכרחית. או שזה או.קיי. זה עניין של חינוך!!
- במחקר טענו גברים שאישרו כי קונים שירותי מין כי הם אינם קונים אצל נשים שלא רוצות בכך. ואני במשך 30 שנה אני רואה את הגברים שבאים וקונים את הנשים המכורות לסמים והם באמת לא מתאימות להגדרה של ה"זונה המאושרת" או " בחירה חופשית" והן כולן מקבלות אעזרה מהביטוח הלאומי ואנו מספרים במדיה את הסיפורים שלהן ובכל זאת אלה שקונים שירותי מין באיזור ה"ארץ האדומים" טוענים שהם קונים שירותים מאישה שרוצה בהם.
- האם צריך לעזות את מסע החינוך לפני שמעבירים את החוק או תוך כדי העברתו? דורית: בהחלט אני חושבת שצריך עבודת הכנה ולעשות קמפיין וקו חם לגברים וכל העלאת המודעות והחינוך לפני שמעבירים את החוק להפלת הלקוח. כי אם לא אז יהיה חוק ואף אחד לא יתייחס אליו. הפוליטיקאים והאקטיביסטים צריכים לעבוד על כך יחד.
- בעניין הפיצויים לנשים הנסחרות: דורית: קודם המדינה משלמת כמו במזונות ורק אחר כך מבקשים מהאבות כי אם הסוחר יצטרך לשלם אף אחת לא תראה גרוש. רחל: מעניין. דורית: אנחנו אשמים כי אנחנו אחראים כי אנחנו מאשרים את 'קיום הסחר. למכור נשים לגברים שלנו.

תמלול כל הדיון:

לאה גרינפטר גולד:

נתחיל בישיבה. אתחיל בעיברית ונעבור לאנגלית. חילקתי לכן מסמך כדי שתראו איך בעולם כרגע (בסאן פרנסיסקו ליתר דיוק) מתייחסים להתמודדות עם נושא הלקוח של הזנות. מליסה פרלי עונה לעיתונאי שמבקש להפוך את הלקוח לגלמי נשים נסחרות. המסמך מוגש באנגלית ותרגומו לעברית נעשה באדיבותה של יולנדה מתנדבת של מכון תודעה. נעבור לאנגלית. הצגת דורית אוטזן. נשיאת הפדרציה האבוליוניסטית הבינלאומית ועומדת בראש רדן (REDEN) ארגון ארצי בדנמרק שמטפל בנשים בזנות ובהתמודדות כללית בתופעת הזנות כבר יותר משלשים שנים. אתן לה להסביר על ארגונה ונערוך דיון על המצב של ארצות סקאנדינאביה ביחס לתופעת הזנות והסחר בנשים ובעיקר נדבר על ההתמודדות העכשווית של ארצות אלו עם בעיית הביקוש.

דורית אוטזן:

אכן זה נושא חשוב. כ 50% מהנשים שנמצאות בזנות בדנמרק מגיעות מארצות שמחוץ לדנמרק. בארצות סקאנדינביה נחשבת הזנות כבעיה חברתית, בעצם היא נחשבת לבעיה חברתית במרבית ארצות מערב אירופה מלבד גרמניה והולנד. זה עניין שדורש בחינה של מערכות תרבותיות.

לפני כ 25 שנה נערך מחקר מקיף על % הגברים שהם לקוחות זנות בארצות אירופה (המחקר של פרופ' סוון אקסל מנסון מאוניברסיטת גוטבורג בשוודיה) וממצאיו היו:
 14% מהגברים בארצות סקאנדינביה קונים שירותי מין.
 40% מהגברים בספרד
 20% מהגברים באנגליה
 לאחרונה על פי מחקר בתאילנד מסתבר ש 70% מהגברים קונים שירותי מין (לא תיירים).

אני מאמינה שהסיבה שיש לנו כל כך הרבה נשים זרות בתעשיית הזנות זה משום שיש לנו מערכות מפותחות של זנות מוסדרת. עד 1998 בדנמרק לא היה חוקי להיות בזנות. החל משנת 1998 אשה שעוסקת בזנות אינה עבריינית אך היא גם חייבת במס הכנסה. הפשע הוא להרוויח מרווחי זונה. לכן סרסורים נחשבים לעבריינים אם כי נדיר שמפילים אותם. אסור גם לקנות שירותי מין מקטינים (עד גיל 18). עד לא מזמן היתה השיטה דומה בכל סקאנדינביה. אך כעת יש שיטות שונות בגלל שב 1999 החליטה שוודיה שאסור לקנות שירותי מין ויש חוק נגד גברים או נשים האוסר לקנות שירותי מין מאחרים. בפינלנד העבירו רק עכשיו חוק (בראשון לאוקטובר 2006) שאסור לקנות מין מנשים נסחרות ומנשים שיש להן סרסור ואז יש לנו בנורווגיה ודנמרק בעיה כי אין כזה חוק. (בעיה שגברים משוודיה מגיעים לדנמרק על מנת לצרוך שירותי מין)

- אנו רואים שבדנמרק ונורווגיה יש לנו הרבה נשים נסחרות זרות . בשוודיה יש הרבה פחות זנות (בשוודיה יש אוכלוסיה של 8.4 מליון ובזנות יש 2,500 נשים מתוכן רק 800 זרות
- בדנמרק יש אוכלוסיה של 5.2 מליון ובזנות יש 6000 נשים מתוכן 3000 זרות.
- לשם השוואה בהולנד יש אוכלוסיה של 16.4 מיליון ובשנות יש 50,000 זנות מתוכן 90% זרות

לא ניתן למגר את הזנות בן לילה. יש הרבה סיבות לקיום התופעה. וכאשר אין סיכון לסוחרים נשים וסרסורים התופעה מתפתחת.

נערך מחקר בדנמרק בשנת 2005 בנושא הביקוש. זה מחקר ראשון שנערך לאחר שלא נגעו בנושא ב 25 השנים האחרונות. במחקר נשאלו 6,420 גברים מהאוכלוסיה (ללא קשר עם היותם או לא לקוחות) על תופעת הזנות.

המחקר מראה כי 68% מהגברים שקונים שירותי מין חיים עם בת זוג. 60% מבין כל הגברים שנשאלו בסקר טענו שאם יקנו או לא שירותי מין זו לא השאלה – עצם העובדה שזו אפשרות פותחת פתח לקנייתם. המחקר מצא כי יש התפלגות גיל וגברים מבוגרים שיודעים כי נשים הן למכירה ובעיקר כי יש אפשרות לקנות אכן קונים.

הבאתי חוברת שאנינחנו מחלקים בדנמרק – החוברת מדברת על המיתוסים הנפוצים בעניין תופעת הזנות.

חשוב לומר שלפני המחקר יצאו מנקודת הנחה שכל הגברים חושבים אותו דבר אך זה לא נכון. רואים שינוי בחשיבה בין גברים מבוגרים וגברים צעירים. גברים צעירים חושבים שסחר בנשים זה לא בסדר. והם לא רואים שקניית שירותי מין הכרחית. או שזה או.קי.

לעומת זאת כשבאים לגברים מבוגרים (גילאי 50 ו 60 ואף יותר) הם בטוחים שאי אפשר בלי שירותי מין. אין מה לעשות. קשה לשנות חשיבה. זה מאד דומה למה שקורה בשוודיה שגם שם גברים מבוגרים היו בעד מיסוד הזנות ולא תמכו בחוק לאיסור קניית שירותי מין. זה תלוי חינוך כי גם בשוודיה הגברים המבוגרים חושבים שזנות צריכה להתקיים ולהיות חוקית.

גברים מבוגרים טוענים שהם קונים זנות כי זו האפשרות היחידה בשבילם.

אחד המיתוסים שמסביר למה זנות צריכה להתקיים הוא שהגברים הזקנים, השמנים והמכוערים צריכים לרכוש שירותי מין כי שום אישה לא תסכים להיות איתם. ואני צריכה לשאול מה נשים זקנות ושמנות צריכות לעשות? למה אין גברים יפים וצעירים לשרת נשים?

זה אחד המיתוסים על זנות שגברים לא יכולים לשלוט במיניותם ואנחנו יודעים שהם כן יכולים לשלוט.

אין הרבה גברים שמצהירים כי אינם יכולים לשלוט אך הרבה נשים טוענות שאם זנות לא תתקיים אז יהיו יותר מקרי אונס.

אני די הרבה שנים עוסקת בתחום (34 שנים) ואני יכולה להגיד בפירוש שמשנת 1990 עד היום הסטטיסטיקה של מקרי האונס בדנמרק נותרה כפי שהיתה (500 עד 600 מקרים בשנה)

לעומת זאת משנת 1990 עד היום כמות הזונות עלתה. בשנת 1990 היו 500 זונות וכיום יש 6,000 זונות. אם ההנחה הזו היתה נכונה אז כמות מקרי האונס היתה צריכה לרדת. אבל זה לא כך

נשים בזנות נאנסות פי חמש יותר משנים לאינן בזנות. לנשים בזנות יש סיכוי פי 40 להיהרג כתוצאה מאלימות מאשר לנשים שלא בזנות.

בל נשכך שזו תוצאה של אפשרות. אם יש אפשרות אז המתעלל מנצל אותה. גברים מכים ומתעללים לא מכים את האשה של השכן אלא את הנשים שלהם. גברים נורדיים ידעים שזה לא בסדר. גם גברים שקונים זנות יודעים שמה שהם עושים הינו פגיעה בנשים. אך הם משלמים עבור זה ואז זו זכותם. גם אנו (צוות המרכז לעזרה לנשים בזנות) מנסים להסביר לנשים הזרות ברחוב שהמשטרה תיקח אותן ברצינות אם יתלוננו.

סוון אקסל מנסון מכנה את הסקס הקנוי – MAC SEX

זה לא מיוחד. זה קל ללכת לבית זונות ואז אתה חושב לא משנה היא רוצה כסף ואני את הגוף שלה וזה בסדר. אחד המיתוסים מעלה את השאלה מה יהיא על אלה שדורשים במין צרכים מיוחדים. א. זה לא נכון 90% מהלקוחות לא רוצים שום דבר מיוחד.

אולם במשך החמש הזנים האחרונות בגלל הפורנוגרפיה והאינטרנט גברים רואים התנהגות מינית קיצונית ואף ביזארית ואז הם מבקשים מהנשים בזנות. הנשים הזרות מוכרות "מין קיצוני" וזה גורם גם לנשים דניות בזנות לענות לביקוש הזה. אני לא חושבת שצריך לספק לגברים את כל הפנטזיות שמוכרת להםפ תעשיית הפורנו כי אז אפשר גם להגיע לסנאף.

מה שאנו יודעים זה שנשים בזנות אינן יכולות להבטיח את עצמן ולהישאר צמודות להחלטה מה הן מוכנות למכור. יש הבדל גדול בין מה שהן החליטו למכור ובין מה שהן מוכרות באמת. לא מסכימות למכות או ליותר מ10 מכות ואם הלקוח ממשיך להכות אין הן יכולות לעצור אותו. פעם לא הסכימו ליותר מגבר אחד – עכשיו מסכימות ליותר.

מין קנוי נעשה יותר ויותר קיצוני ומשתנה בעיקר בגלל הנשים הזרות שמכריכים אותן הסוחרים להסכים לכל דבר.

כדאי לציין שרק 8% מהזנות בדנמרק היא זנות רחוב ואילו 92% בבתי בושת שנקראים מס'ז פרלורס כי בורדלים אינם חוקיים (מכבדת המילים עובדת מצויין בכל העולם). בתי בושת נמצאים בדירות, בוילות ובחוות. הדלתות נעולות כדי להגן על הנשים בפנים. אם יש מי שיכול להגן עליהן מפני הלקוחות זו הפקידה. היא מחלקת קונדומים וגם משמשת חיץ בין הלקוח והזונה. הגבר מזמין את מה שהוא רוצה כשירות מיני, הוא בוחר את האישה אם יש שם יותר מאישה אחת לבחור, והפקידה אומרת לאישה מה לעשות. וזהו.

כמה מהדירות האלה מפרסמות כי הן פתוחות 7 ימים בשבוע ו 24 שעות ביממה. זה אומר שיש שם נשים זרות כי אף אישה דנית לא תסכים להיות זמינה 24 שעות או לעבוד בלילה.המצב של הנשים הזרות שונה. קודם כל הסוחר בהם יחליט כמה שעות, כמה גברים ישרתו ואם בכלל יקבלו כסף. וזו הסיבה שהזנות היא פגיעה בכבוד האדם. כי כוח טוטאלי על נשים זרות ואין גבול ואפילו אין האישה נקראת בשמה אלא יש לה מספר והיא יכולה למצוא עצמה בעסקת חליפין בין סרסורים בתדירות גבוהה. ראינו גם נשים נמכרות בתוך גבולות דנמרק. הרווח של הסוחרים מניצול הנשים הנסחרות מגיע לכ 50,000 יורו לחודש וזה הרבה מאד אז הסיכון כדאי.

הנשים לדנמרק מגיעות מתאילנד (על ידי נישואין כפויים), ממזרח אירופה (סלובקיה, איטליה, רומניה בולגריה, רומניה וספרד.

בשנתיים האחרונות נשים מאפריקה (בעיקר מניגריה) מגיעות דרך איטליה או ספרד. אם הן מגיעות מאיטליה זה כבר אחרי שהיו שם בזנות. אם מספרד הן מגיעות טריות עם ניירות מזוייפים. עד לאחרונה כל מישהגיעה עם ניירות מזוייפים נכנסה לכלא. רק לאחרונה המשטרה מבינה ומונעת את התהליך על ידי זה שקוראים לנו (המרכז לעזרה לנשים REDEN)

לא יודעים מספרים כי זה שחור. גם בגרמניה והולנד אלה רק הערכות. ביקרנו בהולנד לפני שנתיים ואמרו לנו שגם אם החוק שעבר למיסוד הזנות עבר על מנת להגן על הזונות ולאפשר להן תנאים יותר בטוחים זה לא מתממש כי כאשר סוגרים את היולונות בחלון אף אחד לא באמת

יודע מה קורה שם ולחצני המצוקה לא ממש עוזרים. היו מקרי רצח בהולנד והמשטרה שמסתובבת באיזורי הזנות לא עוזרת. כי שי שם אלימות נוראית. יש בהולנד שיטה דומה לזו שבדנמרק אך בגלל שגם הסרסורים והסוחרים ובעלי בתי הבושת חוקיים אז יש יותר נשים כי חוקי במשמעות שמשלמות מיסים למדינה.

בין אלפי הנשים בזנות שפגשתי לא הפגשתי את הזונה שאומרת שזה פנטסטי. אלה שרוצות לעזוב את הזנות או עזבו נתמכות על ידינו והן עאומרות שרובן עברו ניצול מיני, במשפחות בעייתיות.

אני עובדת עם 600 נשים בשנה. רובן היו קורבנות של גילוי עריות. אם מדברים עם נשים שעזבו את הזנות הן טוענות שאין מי שלא התעללו בה בזורה זו או אחרת וזו סיבה להסיע לזנות. הן מתפתחות בילדותן בצורה שאין להן שום הבנה של "הבנה ומשמעות מה זה עצמי" (Meaning of self). יש להן הערכה עצמית מאד נמוכה או שאפילו בכלל אין להן הערכה כלפי עצמן. בדרך כלל הן למדו מה זה שירות מיני כי זה הדבר היחיד שהן ידעו בילדותן. לכן קל לעבסור מידלות של התעללות לגיל התבגרות של זנות.

במשך כל השנים הרבות שאני חוקרת את תופעת הזנות תוך כדי עבודתי עם נשים בזנות אני חושבת שהזנות היא לא רק אלימות נגד נשים בזנות אלא אלימות נגד כל הנשים- גם פה מסביב לשולחן.

כי הדרך שבה מסתכלים על נשים מושפעת מהיחס לנשים בזנות. קוראים לאשה בזנות " הזונה המלוכלכת" אך מה ההבדל לגבי "האישה ה"דסטנט"? גברים הריח אומרים שכל הנשים אותו דבר וזו שאלה של מחיר.

אני יודעת שזה לא כך. יש מצבים שמוכרים חלקים מהגוף כדי לשרוד: כליות, רחם עבור ילד של מישהוא אחר או פה,וגינה ואנוס עבור סיפוק מיני של האחר. זו אפשרות כאשר אין מוצא.

שאלה: איך התחלתם? ומה קורה עכשיו.

העבודה של המרכז שלנו החלה בשנת 1983 כאשר הקמנו מענה ב אישור האורות האדומים של קופנהאגן לנשים בזנות ברחוב. זה התחיל כאשר הרבה נשים צעירות התגלו כמכורות לסמים והיתה בעיית סמים קשה ואחת הדרכים לנשים להביא כסף לרכישת מנת הסם היתה זנות. לקח זמן עד שהזנות עלתה על האג'נדה .

היום המצב שונה. דנמרק החליטה בשנת 2006 להציב תכנית פעולה לא רק בנושא הסחר בנשים לזנות אלא גם בתופעת הזנות. יש קבוצה של מומחים שהם ברובם עובדים סוציאליים שעובדת על מסמך שבודת את התופעה של הזנות: מה זה, מה הבעיות ומה צריך לעשות. זו פעם ראשונה.

תכנית פעולה בקופנהגן : יוצאים לקמפיין בשבוע ע 45 של שנת 2006 בקמפיין מיוחד שמיועד להעלאת מודעות אצל הגברים שקונים נשים – הקמפיין ילווה במודעות על האוטובוסים בכל העיר. יהיו שלטים של פנים של גבר וטקסט שיגיד – עברו זה מין עבור ליאנה ויאנה זה אלימות כי אתה משלם.

עוד פוסטר עם חמש סיבות למה לא לקנות זנות ומתחת יצויין – קופנהאגן – עור חפשית מזנות.זה קמפיין שיישלח באמייל לכל תושבי קופנהאגן ולכל המשרדים. עד היום הוחלט שאנשי פוליטיקה והמגזר הציבורי אינם יכולים לבחור מלון ללינה אם אינו חופשי מזנות.

גם קיים קו חם לגברים שיכולים להתקשר ולדבר. גברים שמכורים לזנות. אני דיברתי עם הרבה גברים שמכורים לסמים ולסקס ויש להם בעיות דגולות והם מוציאים המון כסף גם על סמים וגם על זנות. הם פוחדים להפסיד את העבודה ואת המשפחה ולא מרגישים טוב עם עצמם והם באמת מבקשים עזרה.

קבוצות תמיכה לגברים לקוחות הוקמו על פי מודל הCAST שוודי מודל שמזכיר עבודה עם גברים אלימים. (הערות המתרגמת: בישראל קיים מודל בית נועם לגברים אלימים שבשנים

האחרונות התברר כי רובם סבלו בילדותם מהתעללות בכלל ובעיקר מינית מצד משפחה קרובה או ממעגל המכרים). הם צריכים חינוך והעלאת מודעות.

בשוודיה עבר החוק להפללת הלקוח אחרי 20 שנות דיון מאז 1980. כשהחוק עבר גם גברים היו בעדו. אחוז הגברים בעד החוק היה זהה לאחוז הנשים בעדו. קונים מין כי זו אפשרות. 60% מהגברים טוענים שקונים מין כי זו אפשרות וזה לא חוקי וזו זכות. אך אם אתם מיידעים אותם ומחנכים שזה לא כך יז סיכוי לשינוי.

במחקר שהתקיים בדנמרק ב 2005 על שאלת הביקוש טענו רוב הנשאלים שאמרו שקנו שירותי מין כי לא קנו ילד או אשה נסחרת. והשאלה איך הם יודעים שבאמת לא קונים אישה נסחרת. ואז הם אמרו כי הי מחייכת. וזה מצחיק כי הרי ידוע לנו מעבודה עם נשים בזנות ונשים נסחרות בזנות שהחינוך שלהן וההיענות שלהן מותנית כתוצאה מאיומים ומהפחדות שספגו קודם במשך תקופה ארוכה של הסתגלות לאלימות והחינוך הוא מסיכה.

ואני במשך 30 שנה אני רואה את הגברים שבאים וקונים את הנשים המכורות לסמים והם באמת לא מתאימות להגדרה של ה"זונה המאושרת" או "בחירה חופשית" והן כולן מקבלות אעזרה מהביטוח הלאומי ואנו מספרים במדיה את הסיפורים שלהן ובכל זאת אלה שקונים שירותי מין באיזור ה"ארץ האדומים" טוענים שהם קונים שירותים מאישה שרוצה בהם. אני באמת לא יודעת איך הם יכולים לסגור את העיניים, להתכחש לידע שמועבר להם בתקשורת אך הם עושים זאת. הם מחזיקים חזק באימאז' של הזונה המאושרת ולא יעזרו בית דין. ולכן נחוץ הקמפיין.

רחל גרשוני: זו שאלה חשובה. האם צריך לעזות את מסע החינוך לפני שמעבירים את החוק או תוך כדי העברתו.

דורית: בהחלט אני חושבת שצריך עבודת הכנה ולעשות קמפיין וקו חם לגברים וכל העלאת המודעות והחינוך לפני שמעבירים את החוק להפללת הלקוח. כי אם לא אז יהיה חוק ואף אחד לא יתייחס אליו. הפוליטיקאים והאקטיביסטים צריכים לעבוד על כך יחד.

חלמשל המשטרה הדנית יצאה עם קמפיין שיש 53 איזורים בדנמרק ועשו "תכנית פעולה" שבה מוזכרות גם הסחר בנשים וגם הזנות ויש שינוי ובשנת 2007 יתחיל לפעול גם נגד בתי בושת ולטפל בזנות.

יש לנו קו חם וקמפיין האוטובוס. (הערות המתרגמת: ובמשך 20 שנים יש תכנית מלאה לטיפול באנשים בזנות על מנת להוציא משם את אלה שמבקשים לעשות כן).

מתחילת אוגוסט יש לנו קמפיין שמבקשים מלקוחות להתקשר אם ראו משהוא לא בסדר. צריך לשתף פעולה עם המשטרה כי זה צורך עבור הנשים.

לדוגמא: במשך שנים הנשים בזנות לא רצו להתלונן על אונס. יום אחד החלטתי להתקשר למשטרה ודרשתי מהם להגיע לחקור אחת שהיתה במרכז שלנו. דרשתי שיבואו בטענה שאם אני הייתי מתקשרת להודיע על אונס הם היו מיד מגיעים. צריך לבנות שיתוף פעולה קרוב עם רשא המשטרה באיזור.

המרכז שלנו מספק לנשים דניות שבאות והולכות אוכל, מקום לישון, לכבס, לנוח, לדבר, עזרה רפואית, עזרה סוציאלית, כשהן מחליטות להתחיל לחשוב על עזיבת הזנות יש להן יכולת להתקבל למוסדות חינוך ואקדמיה כדי ללמוד מקצוע חינוך במערכת החינוך הדנית ועוד.

לפני כ 4 שנים קיבלנו אישור להקים מרכז גם עבור נשים זרות. עד לא מזמן איפשרו לנו לטפל בהן רק במשך 15 ימי הרהור עד שמוציאים אותן מדנמרק. כיום כבר מאפשרים להן לשהות 30 יום וכנראה בהמשך יאשרו להן שהיית הרהור של שלשה חדים. במורווגיה הן יכולות להישאר 6 שנים. אני מתפללת שנצליח להגיע לשנה. כי אי אפשר לטפל בנשים ב 30 יום ולפחות שניתן את זה לנוער (מתחת לגיל 18) כי אנו מחוייבים להגן עליהן וכל זאת אנו שולחים אותן ושומרים עליהן רק עד שנקבל אישור מארגון לא ממשלתי בארץ המוצא שהוא מוכן לקבל עליו לתת לנערה את הנחוץ לה כדי להסתדר בארץ המקור. יש בעיה שכאשר הנשים חוזרות לארצן אין להן כסף. אנו נוסעות לראות איך הארגונים עובדים ונותנים פיצויים מקופת המדינה.

שאלה: האם 30 ימים מספיקים לתביעה?

דורית: ברור שלא מספיק. תוכ כדי היא גם צריכה עזרה רפואית, פסיכיאטר, פסיכולוג. היא בבית סוהר ל 24 שעות ואז אנו מגיעים ולוקחים אותה למקלט שלנו.
רחל: היא נשארת כמה זמן לצורך הרהור?
דורית: 30 יום.
רחל: ואחרי שמסכימה להעיד מה קורה?
דורית: אנחנו לא יכולים להגן עליהן וכל עוד שלא יכולות להגן אנו מייעצות להן לא להעיד. ב 2007 מתכננים תכנית חדשה של הגנת עדים.
הפיצויים שמקבלות נשים נסחרות (כולן) הוא 10ת000 יורו. אנו תמיד מבקשות את הכסף הזה גם אם לא מעידות.
אנו רוצות שתהיינה אותן זכויות לנשים הנסחרות הזרות כמו לנשים דניות בזנות. ומגיע להם ואני חושבת שמדינת דנמרק חייבת לשלם.
רחל: והאם המדינה משלמת?
דורית: קודם המדינה משלמת כמו במזונות ורק אחר כך מבקשים מהאבות כי אם הסוחר יצטרך לשלם אף אחת לא תראה גרוש.
רחל: מעניין.
דורית: אנחנו אשמים כי אנחנו אחראים כי אנחנו מאשרים את 'קיום הסחר. למכור נשים לגברים שלנו.
בעניין החוק בפינלנד לאיסור קניית שירותים מנשים נסחרות ונשים שנשתטות עלידי סרסור. יש בעיה צריך לשים לב שלא יקרה מצב שחלק מהנשים אפשר איהיה לקנות ואחרות לא. אולי החוק הפיני הפותח דלת אך גם מסוכן. זו לא דמוקרטיה אמיתית. שבה גברים ונשים שווים.
לאה: תודה רבה לך דורית.
דורית: תודה רבה לכן.

תמללה , תרגמה וערכה - לאה גרינפטר גולד – מכון תודעה